

מסכת מכשירין

פרק ו משנה ח

חלב האשה מטמא לרצון ושלא לרצון, וחלב הבהמה אינו מטמא אלא לרצון. אמר רבי עקיבא, קל וחמר בקדרים. מה אם חלב האשה שאינו מיחד אלא לקטנים, מטמא לרצון, ושלא לרצון, חלב הבהמה שהוא מיחד לקטנים ולגדולים, אינו דין שיש טמא לרצון ושלא לרצון. אמרו לו, לא, אם טמא חלב האשה שלא לרצון, שدم מגפתה טמא, יטמא חלב הבהמה שלא לרצון, שدم מגפתה טהור. אמר להם, מהmir אני בחלב מכם, שהחולב לרפואה, טמא, והמקין לרפואה, טהור. אמרו לו, סלי זיתים וענבים יוכיחו, שהמушкиם היוצאים מהן לרצון, טמאים, ושלא לרצון, טהורם. אמר לנו, לא, אם אמרתם בסלי זיתים וענבים, שתחלתן אכל וספנו משקה, תאמרו בחלב שתחלתו וסופה משקה. עד כאן הינה תשובה. אמר רבי שמעון מקאו ואילך הינו משיבין

לפניהם, מי גשימים יוכיחו, שתחלתן וסופה משלחה ואינן מטפחים
אלא לרצון. אמר לנו, לא, אם אמרם במי גשימים, שאין רבנו
לאדם, אלא לא לארצות ולאילנות, ורב הח לב, לאדם: